

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 04/01/2024

PHÁP SU TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 12

GIẢI ĐÁP PHẬT HỌC NGHI VẤN

BÀI 32: TỰ ĐỘ VÀ ĐỘ THA

Nhiều người cho rằng “*tự độ*” và “*độ tha*” là hai việc tách biệt, đây là cách hiểu sai lầm, có những người tu hành nhiều năm hay người dẫn dắt đạo tràng cũng hiểu sai về việc này. Hôm nay, tôi sẽ đọc nguyên văn những lời khai thị của Hòa Thượng, nếu chúng ta có sự ngộ nhận thì chúng ta phải mau sửa đổi. Hòa Thượng nói: **“*Trên Kinh Đại Thừa nói con người phải tự độ và sau đó mới có thể độ tha. Lời của Phật nói có hàm nghĩa rất sâu rộng, một số người cắt chương đoạn ngữ nên họ hiểu sai lời dạy của Phật, họ cho rằng, trước tiên phải độ mình sau đó mới độ người*”**.

Hòa Thượng nói: **“*Nếu chúng ta phân việc tự độ, độ tha thành hai việc thì chúng ta đã sai rồi! Đẳng Giác Bồ Tát vẫn phải tự độ chỉ có Phật mới có thể độ tha. Trước khi chúng ta chưa giác ngộ, chưa minh tâm kiến tánh độ tha chính là tự độ, chúng ta độ tha để chúng ta học tập, sửa đổi, tự làm mới*”**. Chúng ta nhắc nhở người khác tu học chính là chúng ta nhắc nhở chính mình. Khi chúng ta “*độ tha*” là lúc chúng ta tự học tập, sửa đổi, làm mới chính mình. Rất nhiều người ngộ nhận về điều này, đoạn khai thị này đặc biệt quan trọng với người học Phật, nhiều người hiểu sai về việc này nên họ không làm những việc lợi ích chúng sanh.

Hôm trước, có một nhóm người ở một địa phương đến gặp tôi, họ nói họ muốn mở trường ở địa phương của họ. Tôi nói, việc này cần có những người ở địa phương phát tâm làm, nếu chúng ta đưa những người ở nơi có phong tục, tập quán, ngôn ngữ khác biệt đến thì người địa phương đó sẽ khó chấp nhận. Sau khi nghe tôi nói, họ không có ý định mở trường nữa, họ không muốn phát tâm làm vì họ cho rằng, trước tiên phải tự độ, sau khi tự độ thì mới độ tha, đây là cách hiểu sai lầm nghiêm trọng!

Hòa Thượng nói: **“*Trước khi chúng ta minh tâm, kiến tánh, mỗi ngày chúng ta giảng Kinh, thuyết pháp, chúng ta nhìn thấy thánh chúng ở dưới giảng đường đều là lão sư, là bậc thiện tri thức, là giám học, là người giám sát của chúng ta*”**. Chúng ta phải luôn cẩn trọng trong lời nói, việc làm, lời nói và việc làm của chúng ta phải tương ứng. Người thế gian nói: **“*Biển học mênh mông*”**. Khi chúng ta chưa học thì chúng ta luôn thấy mình giỏi, chúng ta càng học thì chúng ta càng thấy mình không biết gì, chúng ta thấy mình chưa học được gì thì chúng ta càng phải nỗ lực học tập.

Chúng ta trải qua hơn 1000 giờ học tập thì chúng ta mới có thể thấu hiểu về việc này! Trước khi chúng ta minh tâm, kiến tánh thì chúng ta phải y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, giáo huấn của Thánh Hiền.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta ở trên giảng đài là chúng ta đang hướng đến lão sư, bậc thiện tri thức, giám học báo cáo những việc chúng ta đã học, đã làm để mọi người phê bình, chỉ giáo. Chúng ta dùng tâm thái này để đứng trên giảng đường thì đây chính là chúng ta tự độ”**. Rất nhiều người hiểu sai từ **“tự độ”**, họ cho rằng chính mình thành tựu rồi thì mới đi độ người.

Hòa Thượng nói: **“Khi chúng ta đại triệt, đại ngộ, minh tâm, kiến tánh thì chúng ta nhìn thính chúng dưới giảng đài là học sinh, đó chính là chúng ta độ tha. Chúng ta độ tha và tự độ ở ngay trong giảng đường, trong mọi sự việc, nếu chúng ta rời xa quần chúng để cầu tự độ thì việc tự độ không thể thành công. Chỉ có Phật giảng Kinh thuyết pháp là độ tha, Thập Địa Bồ Tát, Đẳng Giác Bồ Tát giảng Kinh, nói pháp đều là tự độ”**. Nhiều người rời xa quần chúng để tự độ, đó là họ đã tự tư, ích kỷ, chỉ cầu an cho mình, không nỗ lực vươn lên. Chúng ta làm như vậy thì chúng ta giống như con tằm tự tạo kén để quấn chặt mình, khi chúng ta ở trong kén thì chúng ta cảm thấy an ổn, khi chúng ta ra ngoài thì chúng ta sẽ động tâm.

Hôm trước, tôi ở thành phố Hồ Chí Minh ba ngày sau đó tôi quay về Đà Lạt, mấy hôm sau, từ Đà Lạt tôi về Vĩnh Long, tôi qua chùa Phước Hậu để kiểm tra công tác chuẩn bị quà tặng, chuẩn bị thức ăn cho ngày Lễ Vía Phật A Di Đà. Sau đó, tôi về thăm nhà của Hạnh Quang, đây là cách tôi tri ân người học trò này, đây là một người có nghĩa khí, sau khi tôi không dịch đĩa của Hòa Thượng nữa thì Hạnh Quang cũng không đọc đĩa của bất cứ ai khác, chú đã học để trở thành một Thầy thuốc. Ngày Lễ Vía Phật A Di Đà, tôi dẫn mọi người đi kinh hành, lạy Phật, sau đó, tôi di chuyển về Cần Thơ. Ở Cần Thơ, tôi ở một nhà Cư sĩ vì tôi muốn giúp người này phát tâm mở lớp kỹ năng sống. Tôi nói với họ một cách mạnh mẽ rằng, người ở địa phương phát tâm đứng ra mở lớp thì chúng ta sẽ hỗ trợ kinh phí và hướng dẫn cách làm. Hôm nay, tôi chuẩn bị di chuyển ra Hà Nội, tôi đã chuẩn bị lá để gói bánh tặng các Thầy Cô ở Vinh và ở Hà Tĩnh. Chúng ta chỉ cần phát tâm làm vì chúng sanh thì năng lực của chúng ta sẽ dần dần được hoàn thiện. Chúng ta phải làm lợi ích chúng sanh trên mọi phương diện. Chúng ta phải làm ra tấm gương để chúng sanh sinh tâm ngưỡng mộ và phát tâm học tập.

Hôm trước, có một chú đến lái xe đưa tôi đi thành phố Hồ Chí Minh, chú dự định sẽ đưa tôi về Đà Lạt, sau đó, đưa tôi đi miền Tây nhưng tôi nói, chú đã đi xa nhà lâu ngày, chú nên bay từ thành phố Hồ Chí Minh về Hải Phòng để thăm gia đình, tôi sẽ tự lái xe được. Khi chú vừa bay về đến Hải Phòng thì biết tin Bố của chú vừa mất, ông mất ở ngoài vườn, khi mọi người phát hiện ra thì cơ thể ông đã cứng. Tôi nhắc chú tập trung vào công tác hộ niệm, sau khi mọi người cùng nhau niệm Phật 25 tiếng thì cơ thể của ông đã mềm ra. Mọi người đều ngạc nhiên về sự thù thắng của việc này.

Khi chúng ta hộ niệm, điều quan trọng là tâm của chúng ta như thế nào, các thành viên trong ban truyền thông, ban cơ sở vật chất đã dùng tâm cung kính, yêu thương, chân thành để niệm Phật cho người đã mất. Tâm chúng ta chân thành thì đá cũng sẽ mềm. Chúng ta không niệm vì “*danh vọng lợi dưỡng*”, chúng ta chỉ mong cho bố của một người anh em được sinh về cõi an lành. Đội cơ sở vật chất đang xây dựng trường ở Mê Linh thì mọi người dừng công việc để lo việc hộ niệm. Mọi người trong ban truyền thông, ban cơ sở vật chất đọc lời khai thị, đọc bài cúng chúng sanh rất chuyên nghiệp. Tôi chỉ nhắc mọi người cùng nhau hộ niệm, tôi không trực tiếp chỉ đạo mà tôi vẫn đi ngắm hoa anh đào, mọi người tự biết những việc cần làm. Hòa Thượng từng nhắc đến một vị tướng, ông làm tổng tư lệnh nhưng hằng ngày ông vẫn đi đánh Golf. Điều quan trọng là tâm chúng ta phải an tĩnh, chúng ta muốn mọi người phải làm theo ý chúng ta thì mọi việc sẽ bị rối tung. Khi chúng ta tổ chức lễ tri ân ở Cần Thơ, mọi việc đều diễn ra giống như đã có sự sắp xếp. Sau khi hộ niệm xong, chúng ta trở về với công việc, người dân trong làng cũng không biết chúng ta từ đâu đến.

Chúng ta không độ được chúng sanh đó là vì chúng ta bắt tài, vô dụng. Khi chúng ta làm việc vì chúng sanh, chúng ta sẽ mở được tâm, chúng ta biết mình kém khuyết ở đâu, chúng ta khảo nghiệm được rằng chúng ta tiếp cận “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*năm đục sáu trần*”, chúng ta có bị ô nhiễm, có khởi tham sân si không. Đây chính là chúng ta tự độ.

Nếu những người học Phật đều được nghe lời nhắc này của Hòa Thượng thì chúng sanh sẽ có được lợi ích nhiều hơn. Mười phương chư Phật, vô lượng vô biên chư Phật vẫn chưa đủ người để độ được hết chúng sanh. Hiện tại, tôi tâm có thừa nhưng sức không đủ. Sau khi, tôi đi miền Tây về, tôi bị viêm họng do sự thay đổi của thời tiết, tôi đang phải uống thuốc vì sắp tới tôi có rất nhiều việc cần làm, trong 20 ngày tới, lịch trình làm việc của tôi đã kín. Hòa Thượng từng nói: “***Chúng ta ăn, ngủ, uống thuốc cũng là vì chúng sanh***”. Thời tiết của Hà Nội rất khắc nghiệt, nếu họng tôi không khỏi thì khi tôi ra đó, bệnh của tôi sẽ nghiêm trọng hơn.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta không độ tha thì chúng ta nhất định không thể độ mình. Tự độ, độ tha không phải là hai mà là một. Chúng ta ở trên giảng đài là chúng ta đang tu tập Mười đại nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền. Chúng ta phải “lễ kính chư Phật”, khi chúng ta ngồi trên giảng đường, thỉnh chúng ở bên dưới giảng đường là chư Phật. Chúng ta “xưng tán Như Lai” chính là chúng ta xưng tán tánh đức của đại chúng. Chúng ta “quảng tu cúng dường” là chúng ta nỗ lực, chăm chỉ làm ra mô phạm, làm ra tấm gương***”. Chúng ta làm ra tấm gương là chúng ta cúng dường pháp cho xã hội, đại chúng.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta “sám trừ nghiệp chướng” là chúng ta chăm chỉ nỗ lực thay đổi, tự làm mới theo sự chỉ bảo, nhắc nhở của đại chúng. Chúng ta “thỉnh chuyển pháp luân, thỉnh Phật trụ thế” chính là chúng ta mời chính mình trụ***

thể, chúng ta phải nỗ lực làm ra tấm gương, chúng ta phải mời chính mình lên giảng đài giảng Kinh, làm những việc lợi ích chúng sanh". Chúng ta chính là người đại diện, thay Phật trụ thế gian, thay Phật làm ra biểu pháp. Chính chúng ta phải giác ngộ, phải gánh vác sứ mạng, huệ mạng của Phật để hoằng pháp lợi sanh.

Hòa Thượng nói: "**Nếu tất cả mọi việc chỉ dựa vào người khác thì Phật pháp sẽ diệt vong**". Nếu chúng ta không nỗ lực làm theo giáo huấn của Phật, của Cô Thánh Tiên Hiền thì Phật pháp, giáo huấn Thánh Hiền sẽ bị huỷ diệt. Chúng ta chỉ ngồi trong niệm Phật đường niệm Phật thì vô cùng nhiều đại chúng sẽ không có cơ hội tiếp cận Phật pháp, tiếp cận chuẩn mực của Thánh Hiền. Ngày chúng ta tổ chức đại lễ tri ân ở Cần Thơ, có hai vợ chồng Thầy Cô giáo từ Hà Nội đã bay vào Cần Thơ để được tham gia chương trình, họ đã vô cùng cảm xúc nói với tôi rằng, họ có cảm giác như lễ tri ân tổ chức cho chính họ.

Hòa Thượng nói: "**Mười nguyên của Bồ Tát Phổ Hiền phải do chính chúng ta thực tiễn trên giảng đường, trong đời sống, trong công việc. Chúng ta tự độ chính là chúng ta độ tha, tự độ và độ tha là một. Chúng ta ở trên giảng đài, hay ở dưới giảng đài, nơi nơi chôn chôn đều là như vậy. Trước khi chúng ta chưa giác ngộ, chưa thành Phật, mọi việc chúng ta làm đều là chúng ta đang tu đức, là chúng ta phước huệ song tu**". Bao giờ chúng ta là Phật thì chúng ta mới đang độ tha, Đẳng giác Bồ Tát, các Ngài chỉ dưới Phật một bậc nhưng các Ngài vẫn là đang tự độ. Chúng ta làm mọi việc vì chúng sanh cũng chính là chúng ta đang độ chính mình.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!